

вул. Артема, 73, 11 поверх, м. Київ, Україна, 04053
Тел/факс: (+38 044) 4862841, 4862812, 4863070, 4862878, 4862883
E-mail: info@auc.org.ua www.auc.org.ua

№ 5-412

від 17 грудня 2013 року

**Голові Комітету Верховної Ради України
з питань державного будівництва та
місцевого самоврядування
Жванії Д.В.**

Шановний Давиде Важаєвичу!

Експерти Асоціації розглянули проекти Законів України, які планується розглянути на засіданні Вашого комітету 18 грудня 2013 року, що дозволяє висловити такі зауваження та пропозиції:

1. Щодо проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування» (щодо підвищення кваліфікації сільських, селищних, міських голів) (реєстр. № 2705 від 03.04.2013 р.).

Законопроект № 2705 передбачає доповнити Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» новою статтею 42-1, закріпивши **обов'язок** вперше обраного сільського, селищного, міського голови підвищувати свою кваліфікацію. На нашу думку така пропозиція недоречна з огляду на такі обставини:

- по-перше, пропонується встановити **додатковий обов'язок** для сільського, селищного, міського голови, який є посадовою особою органу місцевого самоврядування, **не передбачивши відповідних змін до Закону «Про службу в органах місцевого самоврядування»**. Це суперечить визначеному останнім Законом статусу сільського, селищного міського голови як виборної посадової особи, особливістю якого є те, що на цих посадових осіб не поширюються загальні вимоги стосовно рівня кваліфікації, професійної підготовки тощо. Таким чином запропоновані в законопроекті

положення підвищувати кваліфікацію вперше обраними сільськими, селищними, міськими головами можуть носити **рекомендаційний, а не імперативний характер**;

- по-друге, будь-який обов'язок, встановлений законом, має передбачати **юридичну відповідальність** у разі його невиконання. Яка ж відповідальність настає для сільського, селищного, міського голови у разі невиконання ним цього обов'язку? Згідно з чинним законодавством голова несе політичну відповідальність перед територіальною громадою лише за свою діяльність на цій посаді;

- по-третє, сьогодні на сільських, селищних, міських голів, в тому числі і на новообраних, поширюються норми щодо підвищення кваліфікації загальні для всіх посадових осіб місцевого самоврядування. Ці норми встановлені Кабінетом Міністрів України і забезпечують первинну підготовку осіб вперше обраних на посаду сільського, селищного та міського голови.

Узагальнюючий висновок: Асоціація висловлюється за доцільність відхилення законопроекту № 2705 за результатами розгляду в першому читанні.

2. Щодо проекту Закону України Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад» (реєстр. №3322 від 26.09.2013 р.).

Законопроектом передбачено внесення до п. 4 ч. 1 ст. 14 Закону України «Про асоціації органів місцевого самоврядування» змін, якими пропонується: встановити повноваження для асоціацій органів місцевого самоврядування проводити діяльність щодо підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад відповідно до порядку, встановленого законодавством України (за згодою та за рахунок власних коштів) (п. 2 проекту).

На нашу думку запропонована редакція законопроекту не дозволяє чітко визначити джерела фінансування заходів щодо підвищення кваліфікації (за рахунок власних коштів асоціацій, чи за рахунок власних коштів органів місцевого самоврядування?) і не цілком адекватно узгоджується з відповідними конституційними та законодавчими нормами.

Так, згідно зі ст. 43 Конституції України питання створення умов для повного здійснення громадянами права на працю, реалізація програм професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб є **обов'язком держави**. А згідно зі ст. 19 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» «організація навчання і підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування, ..., забезпечуються у порядку, **передбаченому законом**». На сьогодні відсутні норми закону, які б визначали порядок підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад, ці питання регулюються Положенням про систему підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування, яке затверджене Постановою КМУ від 07.07.2010 р. №564 та передбачає фінансування таких заходів за рахунок коштів місцевих бюджетів.

Асоціація не заперечує проти встановлення законодавчого обов'язку щодо здійснення діяльності з підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад **але лише за умови** чіткого визначення в законі джерел фінансування таких заходів з державного чи місцевих бюджетів.

Узагальнюючий висновок: АМУ підтримує пропозицію про повернення за результатами розгляду у першому читанні законопроекту № 2705 суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

3. Щодо проекту Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вступу на державну службу та службу в органах місцевого самоврядування (*реєстр.№2343а, н.д. П.Порошенко, Г.Заболотний*).

Сформульовані в законопроекті пропозиції про здійснення призначення (прийняття, переходу, переведення) на посади державної служби посадових осіб місцевого самоврядування без обов'язкового проведення конкурсу у разі відповідності вимогам до рівня професійної компетентності осіб, а також про аналогічну можливість прийняття (переходу, переведення) на службу в органи місцевого самоврядування державних службовців заслуговують на підтримку. Ці пропозиції дозволять **значно спростити процедуру** переходу посадових осіб органів місцевого самоврядування на посади в органах державної влади і навпаки, зокрема, усунуть необхідність проходження ними спеціальної перевірки. Що стосується необхідності уточнення окремих

юридичних термінів, то це може бути зроблено при підготовці законопроекту до другого читання.

Узагальнюючий висновок: АМУ підтримує пропозицію про прийняття законопроекту 2343а за результатами розгляду у першому читанні за основу.

4. Щодо проекту Закону про внесення доповнення до розділу VI Бюджетного кодексу України (щодо розмежування складу доходів бюджетів місцевого самоврядування) (р.№2611, н.д. А.Пономарьов, С.Гордієнко).

У законопроекті пропонується пункт 12 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України доповнити новим підпунктом 7, згідно з яким, як виняток, плата за користування надрами для видобування корисних копалин загальнодержавного значення (крім плати за користування надрами для видобування нафти, природного газу та газового конденсату), що видобуваються на території сіл, їх об'єднань, селищ, міст районного та міст обласного значення пілотних регіонів (Законом України «Про порядок проведення реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві»), зараховується у розмірі: 25 відсотків – до обласних бюджетів та 25 відсотків – до бюджетів районів та бюджетів міст обласного значення. Відповідно ж до вимог підпункту 4 частини першої статті 66 чинного Кодексу 50 відсотків плати за користування надрами для видобування корисних копалин загальнодержавного значення зараховується до складу доходів бюджету Автономної Республіки Крим, обласних та районних бюджетів, що враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів.

Узагальнюючий висновок: АМУ підтримує пропозицію про прийняття законопроекту 2611 за результатами розгляду у першому читанні за основу, оскільки це компенсує втрати міст обласного значення пілотних регіонів від надходжень податку на доходи фізичних осіб, 25% якого у зв'язку з експериментом зараховується нині до обласних бюджетів. В той же час, вважаємо за доцільне повернути раніше закріплений порядок розподілу податку на доходи фізичних осіб, а саме закріпити за містами обласного значення в усіх регіонах (навіть пілотних) 75% цього податку.

5. Щодо проекту Закону про внесення змін до Земельного кодексу України щодо розпорядження землями державної власності (р. № 3162 від 02.09.2013, н.д. В.Пилипенко)

Законопроектом пропонується максимально зосередити повноваження щодо розпорядження державними землями усіх категорій в руках виконавчих органів загальної компетенції, шляхом позбавлення Державного агентства земельних ресурсів України та його територіальних органів повноважень розпоряджатися землями сільськогосподарського призначення, що перебувають у державній власності, надавши такі повноваження районним державним адміністраціям. Законопроект не стосується повноважень органів місцевого самоврядування. Разом з тим Законопроектом пропонується надати повноваження центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, встановлення меж області, району, міста, району в місті, села і селища (зміни до статті 15-1 Земельного кодексу України). Це суперечить статті 174 Земельного кодексу України, яка не передбачає серед органів, що приймають рішення про встановлення та зміну меж адміністративно-територіальних одиниць, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

Узагальнюючий висновок: АМУ пропонує повернути законопроект № 3162 за результатами розгляду у першому читанні суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

З повагою

Виконавчий директор Асоціації

М.В. Пітцик